

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2012. december 23.
(vasárnap)**

Földvári Tibor

A KARÁCSONY JELE

Alapige: Lk 2,8-20

Pásztorok tanyáztak azon a vidéken a szabad ég alatt, és örködtek éjszaka a nyájuk mellett. És az Úr angyala megjelent nekik, körülragyogta őket az Úr dicsősége, és nagy félelem vett erőt rajtuk. Az angyal pedig ezt mondta nekik: „Ne féljeteK, mert íme, hirdetek nektek nagy örömet, amely az egész nép öröme lesz: Üdvözítő született ma nektek, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában. A jel pedig ez lesz számotokra: találtok egy kisgyermeket, aki bepólyálva fekszik a jászolban.” És hirtelen mennyei seregek sokasága jelent meg az angyallal, akik dicsérték az Istent, és ezt mondták: „Dicsőség a magaságban Istennek, és a földön békesség, és az emberekhez jóakarát.” Miután elmentek tőlük az angyalok a mennybe, a pásztorok így szóltak egymáshoz: „Menjünk el egészen Betlehemig, és nézzük meg: hogyan is történt mindaz, amiről üzent nekünk az Úr.” Elmentek tehát sietve, és megtalálták Máriát, Józsefet, és a jászolban fekvő kisgyermeket. Amikor meglátták, elmondták azt az üzenetet, amelyet erről a kisgyermekről kaptak, és mindenki, aki hallotta, elcsodálkozott azon, amit a pásztorok mondtak nekik. Mária pedig mindezeket a dolgokat megőrizte, és forgatta a szívében. A pásztorok pedig visszatértek, dicsőítve és magasztalva az Istent mindazért, amit pontosan úgy hallottak és láttak, ahogyan ő megüzente nekik.

Imádkozzunk!

Téged illet mennyei Atyánk valóban a dicsőség és a magasztalás és a hódolat, mert advent ünnepe is azt hirdeti, hatalmas győzelmet arattál Jézus Krisztus által, a mi Megváltó Urunk által. Köszönjük, hogy ez a győzelem ma is áll és magasztalunk, hogy a lelkünket csakugyan önmagadhoz emeled és ezáltal még a földi élet terhei, bajai között is megtelhet a szívünk békességgel, vigasztalással, örömmel, hálával. Urunk, most szeretnénk imádkozni azokért a testvéreinkért, akik nem tudnak itt lenni, mert betegágyban fekszenek, súlyos betegek. Köszönjük Urunk, hogy ők is a te néped velünk együtt és köszönjük, hogy

A KARÁCSONY JELE

---

te a legnagyobb nyomorúságok között is megerősítéd a tiedet. Magasztalunk Atyánk, hogy aki téged vár, nem szégyenül meg soha. Szeretnénk arra kérni, most is hadd érthessük meg igéd szavát, áld meg kérünk, hadd lehessen személyessé számunkra a te üzeneted. Köszönjük Urunk, hogy amit hallunk tőled, rólad, azt tovább adhatjuk másoknak. Most a karácsonyi ünnepek alatt a szeretteinknek, a barátainknak is hadd mondhassuk el, micsoda ajándékot kaptunk Jézusban. Az ő nevében hallgasd meg imádságunkat.

Ámen.

Igehirdetés

Múlt vasárnap délután a Kaperneum csoport tagjai – az a kicscsoport, akik halmozottan sérültek, gyerekek és felnőttek – szüleikkel együtt karácsonyi ünnepet ültek itt a régi épület nagy termében. Általában segíteni kell őket a közlekedésükben, amikor kéthetente vasárnap ide jönnek, van, aki tolószékkel érkezik. Az egyiküknek volt munkahelye is, de sajnos elveszítette azt. Olyanok is vannak köztük, akikkel tábla segítségével lehet beszélgetni. Ezen a táblán vannak kifejezések és bizonyos jelek is mutatják az üzenet értelmét, hogy könnyebben érthető legyen annak, aki nem szokott hozzá az ilyen beszélgetéshez. Már több alkalommal megtörtént, hogy mégsem értettem meg a kép jelentését és emiatt a velem beszélgető barátommal együtt jókat nevettünk. Hogy milyen érdekes, mert a jelek erősítik az üzenetet, de nem mindig érthetően, egyszerűen.

Ez a pasaréti tapasztalatom azért jutott eszembe, mert tulajdonképpen a 12. versben hallottuk: „A jel pedig ez lesz nektek, találtok egy kisgyermeket, aki bepólyálva fekszik a jászolban.” Itt arról van szó, hogy van egy üzenet Istentől és erre vonatkozik egy jel, ami segíti az üzenet megértését. Csakhogy, a jel nem egy kép, egy jel, hanem maga az Úr Jézus. Az az állapot, ahogyan az Isten Fia érkezett, amikor megszületett ebbe a világba, ahogyan az Isten emberré lett, az a mód a születésénél jel volt, az isteni kijelentés, üzenet megerősítésére.

Mi ennek a jelnek a jelentése és miért volt ez fontos a pásztorok számára, hogyan erősítette a hitüket? Mindez majd személyessé válik mindannyiunk számára is. Tehát a jel jelentését szeretném tisztázni és annak a mai napra vonatkozó személyes üzenetét.

A pásztorokról csak annyit kell megjegyezni, hogy ők mindenképpen olyan emberek voltak, akiket az izraeli vallási vezetők nagyon lenéztek. Pedig, ha emlékszünk a pásztor szolgálat, a pásztor hivatás hihetetlen megtisztelő volt az Ószövetség szerint, hiszen Dávid is pásztor volt. Azt is tudhatták, hogy pásztor királyként fog érkezni a Messiás. Csakhogy, mivel a lelki vezetők is, ha várták a Messiást, dicsőséges pompás, hatalmas úrként várták, aki majd megszabadítja őket a rómaiaktól, Heródes uralmától. Ha pedig nem várták – gondoljunk a bölcsék történetére –, akkor elfelejtették, hogy érkezik majd valaki, aki pásztor király lesz. De a vallási vezetők nem gondoltak arra, hogy aki pásztor Izraelben, lehet, hogy kemény, nehéz munkát végez, lehet, hogy nagyon sze-

gény és sokat kell dolgoznia, sok megalázó dolgot kell átélnie, az ilyen emberek tisztelni kellene inkább és beszélni a gyerekeknek arról, hogy majd ilyen lesz a mi Messiásunk is. De a vallási vezetők semmibe vették a pásztorok munkáját. Ez szomorú igazság, de az üzenet szempontjából erősíti azt a bátorítást, amit az ígehirdetés is jelezni akar, hirdetni számunkra.

Önmagában tehát beszédes, hogy mégis ezek a lenézett emberek hallják meg először az örömhírt. Dávidnak és ezeknek a pásztoroknak is oroszlánokkal, medvékkel kellett megküzdeniük, tehát nem voltak ijedős emberek és mégis, amikor megjelenik az Úr angyala, akkor rettenetesen megijedtek, erőt vett rajtuk a félelem. Ez a kifejezés érzékelteti az új fordítású Bibliában is, hogy nagyon nagy félelmük volt. Az isteni dicsőség és a mennyei dicsőség miatt, mert átérezték, hogy valójában kicsodák ők, ha így kell találkozni a mindenható Istennel. Vajon mi lett volna, ha Jézus dicsőséges isteni hatalmával jön el? Akkor rettegni kellett volna tőle?

Az angyal azonban elmondja az örömhírt és most hadd húzzam alá a Károli fordításból, amikor így mondja az angyali üzenet: „Született néktek ma a Megtartó, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában.” Számomra nagyon bátorító a Megtartó kifejezés, mert arról van szó, hogy valakit megtartani kell a nehézségek, bajok miatt. A pásztorok jól ismerték a Bibliát, ezért nagyon jól tudták, hogy miről beszél az angyal, de számukra mindenképpen furcsa lehetett, amikor a folytatásban azt hallják, hogy a jel pedig ez: „találtok egy kisgyermeket, aki bepólyálva fekszik a jászolban”. Mert valahogyan mégsem fér össze, hogy az Isten Fia, a Megváltó ilyen egyszerű körülmények közé születik meg.

A pásztorok akkor még nem tudhatták, amit mi már jól ismerhetünk, hogy előzőleg Isten mennyi mindent megtett azért, hogy az ígéretet beteljesítse. Gondoljunk Máriának, Józsefnek adott kijelentésére, továbbá Isten a római császárt eszközként használja, az egész Birodalomban mindenki dolgozik és tesz valamit azért, hogy majd végső soron Betlehemben szülessen meg a Megváltó. Ott van tehát a Mindenható mennyei Atyának, az Istennek a hatalmas munkája, terve, hogy Jézus Betlehemben szülessen meg. Itt is a hangsúly a dicsőséges Mindenható volton van, a gyermeknek azonban mégis jászolban kell feködni. Itt mondja a kijelentés, hogy azért, mert nem volt véletlen. Istennek az a terve a jellel, hogy hirdesse milyen az a Szabadító, Megtartó, akit ő elküld a világba.

Az Ószövetségben több helyen is olvasunk ilyen Istentől kapott jelekről. Amikor tehát Isten, az Úr valamelyik szolgájának, vagy azon keresztül az egész népnek jelent valamit, ígéretet mond, szabadítás ígéretet, békességet jelentő ígéretet, vagy egyszerűen kijelenti az ő döntését, és hogy megerősítse a kijelentését, a jel pedig ez.

Vajon emlékszünk a bibliai történetekből ilyen jelekre, mert sok van? Isten kijelentése önmagában is elég lenne, de ő meg akarja erősíteni az övéi számára, hogy tudhassák, hogy ki az, aki mondta, amit mondott, és végre is hajtja, amit mondott. Ha a jel bekövetkezik, akkor még inkább bízhatnak benne az övéi.

Amikor elgondolkoztam ezeken a jeleken, eszembe jutott a Mózesnek adott jel. Amikor elhívta őt Isten a csipkebokornál és ott megígéri Mózesnek, hogy vele lesz, és hogy ő küldte el Mózeset, annak a jele az lesz, hogy majd ennél a hegynél fogtok szolgálni. Mózesnek nagyon sok baja volt még a tízcsapás során és ezelőtt. Mózes maga is kételkedett Istenben, amikor nem tapasztalta az Úr szabadítását, mert a fáraó bekeményített, nem mindig tudta igazán hinni, amit Isten mondott neki. Azonban, ha eszébe jutott, hogy mit mondott neki az Úr, őt küldte, vele van, mert a hegynél fogják szolgálni az Urat. A jel erősítette Mózes hitét, és még ez akkor is igaz, ha Mózes nem mindig volt erős a hitben.

Ezékiás életében kétszer is adot Isten jelet. Először akkor, amikor Szanhérib asszír király megtámadja Jeruzsálemet is. Amikor Ezékiás király, szinte sírva imádkozik Isten előtt, amikor kitárja az ellenség levelét, aki abban gyalázza Istent, a király népét és Ezékiást. Isten választ küld Ézsaiáson keresztül Ezékiásnak, hogy ő fogja kezébe venni Szanhéribnak az életét, hadseregét, még egy nyilat sem fognak kilőni Jeruzsálemre. Isten megerősíti Ezékiás számára, hogy noha az ellenséges hadsereg mindent elpusztított már Jeruzsálem körül is, nem lesz éhség, mert lesz mit enni. Elmondja, hogy három éven keresztül milyen módon tudnak majd étkezni Ezékiás és a nép Júdában. Ott emeli ki Isten, hogy ez a jel. Isten nem arra ad jelet, hogy majd elpusztul a hadsereg, hanem arra, hogy három éven át tapasztalni fogják, hogyan gondoskodik róluk, mert minden elpusztult a hadsereg miatt.

Ez a jel. Isten kiemeli, hogy a seregek Urának buzgó, vagy féltő szerelme, cselekszi ezt. Az Ézsaiás könyve 9. részében is ez szerepel, ahol arról olvasunk, hogy egy gyermek születik nekünk, fiú adatik nekünk és az uralom az ő vállán lesz. A messiási ígélet beteljesülésénél is azt a bátorító kijelentést olvassuk, hogy a Seregek Urának buzgó szerelme cselekszi ezt.

Az ő jeladása, hogy nemcsak kijelent valamit, hogy erősítse a szavát, ez is része az ő buzgó szerelmének. A Messiás jövelele is hatalmas példa arra, jel, hogy Isten milyen szabadító. Most azzal egészíti ki, hogy ahogyan eljön, az is beszédessé válhat az övéinek.

Ezékiás király, amikor megtudja, hogy halálos beteg lesz, de imádkozik és könyörög Istenhez, hogyha lehet ne kelljen meghalnia, akkor jön hozzá újra Ézsaiás és megmondja Isten kijelentését, hogy kap még 15 esztendő. Akkor a jel a napóra 10 fokkal való visszaállása volt. Tehát az univerzumban csinált valamit Isten, mert jelet akart adni Ezékiásnak, az ő szolgájának arról, hogy igaz az, amit mondott, még 15 évet élhet. Súlyos betegségben megtudja, hogy életben marad és jelt is kap Ezékiás.

Isten tehát az ószövetségben is sokféle módon igazolta mindég, nemcsak ígéretet tesz, hanem jelet is ad arra, hogy erősítse a kijelentését.

Mi a mostani kijelentés? Az, hogy megszületett a Megváltó, a Megtartó eljött a földre – ez hatalmas kijelentés. Az angyalok hirtelen megjelenése csak tovább erősítette ezt a történetet. Hiszen a mennyei dicsőség szolgálói jöttek hatalmas sereggént és hirdették ezt az örömet. Megjegyzem, hogy az angyalok nem sokszor jöttek a földre, de amikor ez megtörtént, ott mindig nagy dolgok

történtek Isten szabadítása képpen. Itt jöttek és hirdették, de a jel nem változott. Találtak egy kisgyermeket, aki bepólyálva fekszik a jászolban, még mindig megvan ez az ellentmondás.

Hogy lehet a Messiás, az Isten Fia ilyen egyszerű, szerény, alázatos körülmények között megszületendő? Mert ez a jel. Az Isten Fia, a Megtartó jöhetett volna pompásan, hatalmas dicsőséges Úrként, ahogy majd érkezik, amikor eljön az Úr Jézus, várjuk az Ő jövetelét, advent van. De szerényen, szegényen jött, alázatosan és Isten ezt akarta kiemelni a pásztoroknak is – a jel pedig ez lesz számotokra. Illetve a pásztorokon kívül mindenki másnak, Máriának, Józsefnek és nekünk is, hogy a Megtartó, a Szabadító így jön el.

Hiszen a bűnösökért jött, szabadulást szerezni. Jézus neve is azt jelenti, ő fogja megszabadítani az ő népét annak bűneiből. Most azonban hadd húzzam alá, nemcsak a bűnből, a büntől, hanem az Úr Jézus születésének a hogyanja, mikéntje azt hirdeti, hogy amikor már szabaddá tett a büntől, amikor már az övéi leszünk, akkor is mindig tudhatjuk, hogy ő Megtartó Úr. Olyan körülmények közé jött Jézus, amiben az övéinek is élni kell ebben a földi életben. Szerényen, szegényen, alázatosan. Ez akkor is így van, ha valamelyikünk dúsgazdag, mindene megvan. Fizikailag lehet, hogy valaki gazdag, de a bűneset óta a kegyelemre szorult bűnös ember, de a kegyelmet nyert bűnös ember is lelki értelemben nagyon szegény lehet Jézus nélkül. Mi csak az Úr Jézusért és csak az Úr Jézus által lehetünk lelkiekben is gazdagok. Jézus, amikor eljött tehát olyan földi körülmények közé jött, amiben a bűneset óta van az ember.

Mi mindenre volt szüksége az Úr Jézusnak testileg, amiye nem volt és másoktól kellett kérnie? Mert a szegénység azt jelenti, hogy valaki szükségben van és csak más tud rajta segíteni. Ma reggel olvashattuk a Lukács evangéliuma 19. részében, hogy szüksége volt egy számárra, hogy bevonuljon Jeruzsálembe, mert szegény volt. Lakása már gyermekkor óta nem volt, hiszen Mária és József Názáretben laktak, Betlehemben csak vendégek voltak. Jézus felnőtt korában mondja, hogy az Emberfiának nincs hová a fejét lehajtania. Még a páskavacsora elkészítéséhez, azzal együtt az úrvacsora szerzésekor is mástól kellett igénybe venni egy szobát. Megkapta, mert nagyon szerették Jézust, de ne felejtsük el, hogy neki nem volt sajátja. Az asszonyok szolgálatára volt szüksége, hogy rendszeresen enni tudjon. Megtehetette volna, hogy mindig csodálatos módon mannat szerez magának és a tanítványainak. Mózes idejében is adott az Úr mannat mindennap, de Jézus rá volt szorulva az asszonyok segítségére, hogy legyen mit ennie naponta.

Ez csak a testi szegénysége volt, ami azt mutatja, hogy az Úr Jézus nem hatalmas dicsőséges úrként volt itt a földön. A lelki szegénységével kapcsolatban azt kell kimondani, hogy végül a kereszten senkije és semmije sem maradt, mezítelen volt és az Isten is elhagyta.

Az Úr Jézus lelki szegénysége azt mutatja, hogy mindent vállalt. Itt szeretném megemlíteni, hogyha bármikor megalázottnak, szükségben levőnek, szegénynek érezted magad, amikor azt kellett mondani akár testi, akár lelki dolgokra nézve, hogy nincs és nagyon hiányzik, akkor tekintsünk Jézusra, lás-

suk meg, hogy ő mindazt átélte, ami nekünk hiányzik. Ami nekünk fájó ebben a földi életben, azt Jézus mind kezelte. Jézus a bűnt is magára vette és a bűnet utáni körülmények minden terhét és állapotát, mert ez volt a jel, hogy szegényen, szerényen, egyszerű emberként, alázatosan jött el a Megtartó. Azért így, mert egyedül így lehetett igaz, amit az angyalok hirdettek? „Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békesség”. Békesség Istennel a bűnbocsánat és a kegyelem nagy ajándéka, és békesség egymással, és az emberekhez jóakarata. Istentől nem félni kell, hanem az Isten jóakarata, szeretete, indulata az ember iránt, mindez az Úr Jézusért. Tehát Jézus Megtartó és az ő születése körülményei azt hirdetik, hogy éppen földi körülmények között élő népe, övéi számára megtartó Úr.

A pásztorok amikor sietve elmentek és megtalálták az Úr Jézust, láthaták, hogy tényleg igaz, amit Isten mondott a jelre nézve. A pásztorok egymást buzdították, erősítették, hogy menjenek el egészen Betlehemig és lássák meg azt, amit Isten mondott nekik. Amikor meglátják, tele vannak örömmel és elmondják, hogy mit hallottak erről a kisgyermekről és mindez erősítette Máriát és minden biztonnyal Józsefet is. A pásztorok látták a kisbabát, tudták, hogy személyében valójában ki van. Látták az egyszerű földi körülményeket, a jászol egyszerűségét és megdöbbentő voltát, hogy a Messiás egy ilyen helyen, de éppen ez a körülmény mutatta számukra az Úr Jézus nagyságát.

Az ige üzenetén keresztül hadd kérdezze meg Isten tőlünk, hogy mi akkor tartjuk Jézust nagy Megtartónak és Szabadítónak, amikor megold mindent egy pillanat alatt, amikor soha nem érzünk semmi szükségét, amikor mindenünk megvan, vagy csupán akkor szeretnénk nagynak látni? Merjük-e hinni mi is, hogy lehet, hogy a földi körülmények nehézségei, bajai között élünk, de az Úr akkor is Megtartó, talán még a bajokkal is valami terve van Istennek?

A jel ez lesz számotokra, találtok egy kisgyermeket. Mi már tudjuk, hogy nemcsak a jászol volt nagyon nagy jel, hanem megtörtént a kereszt csodája, Jézus számára rettenet és félelem, számunkra megtartatás, a feltámadás csodája és Jézus most is uralkodik a mennyben. De amíg nem jön el Jézus, addig a földi körülmények között számunkra is jel akar lenni az, amit a pásztoroknak is üzent Isten.

Nem a körülmények határozzák meg tehát Isten mai népe számára sem a hitüket, az életüket, akár a családi, akár a munkahelyi életünket, hanem az a körülmény, ami a Megváltót jellemezte születésekor is. Jézus személye, jelleme volt a meghatározó, olyan körülmények között, ahogyan született. Ilyen helyzetben már lehet, hogy mi sem arra tekintünk, amit látunk, amiben talán szenvedünk, mert mi is szegények, megalázottak vagyunk, mert valamire szükségünk van, valami nincs. Nem arra nézek már, amiben én vagyok, hanem arra a Megtartóra tekintek, amiben ő volt születésekor is. Ez a jel erősítése. Mi az Úr Jézusra tekintünk mindig, azonnal imádkozni szoktunk, de az ige számomra is abban lett bátorítóvá, hogy nyugodtan gondoljak mindig arra, hogyan jött el Jézus, hogyan élt a földön. Akkor lehet, hogy a saját körülményeim is egyből megváltoznak és ha nem a körülmény, akkor én változhatok meg.

A szegény tehát az, akinek szüksége van valamire és segítségre szorul, valami vagy valaki nagyon hiányzik és amíg nincs addig marad a hiány, a szükség, de tudhatom, hogy Jézus is átélte ezt a szükségét, ezt a hiányt és ő mindenben megkísértetett hozzánk hasonlóan. Isten meg tud tartani, vagy bármikor meg tudja adni, amire szükségem van. Illetve, amíg nem adja meg, addig valami más terve van azzal kapcsolatban.

Amikor a Kaperneum csoport tagjait és szüleit látom itt Pasaréten, mindig eszembe jut, hogy nekik nincs egyszerű életük. Mindig meghat, amikor beszélgetek velük a tábla segítségével és fantasztikus, hogy a szájukkal nem tudják mondani, de az ujjukkal mutatják. Ők tele vannak örömmel az Úr iránt. Ők is küzdenek az élet terhei, megaláztatások közepette, de bíznak Istenben. Amikor a barátom is elmondta, hogy nincs munkája, kérte, hogy imádkozzam érte. A táblán az imádkozni kifejezésére egy összekulcsolt kéz van. Ez nem azt mutatja, hogy ilyen nehézségek között kellene élnünk, hanem azt, hogy bármilyen helyzetben él a hívó ember, akármilyen nehézséget hordoz, az Úr megtartó Úr, mert szegényen, szerényen és alázatosan született. Különösen a lelki szegénységénél igaz ez, ha nincs békesség, remény, türelem, micsoda ajándék, hogy mindezt Jézus megszerezte. Lehet, hogy ezért nem kell otthon békétlenségnek, türelmetlenségnek, kiábrándultságnak, reménytelenségnek lennie, mert az Úr Jézus mindent megszerzett.

„A jel számotokra, hogy találtok egy kisgyermeket, aki bepólyálva fekszik a jászolban.” Amikor várjuk az Úr megoldását, arra gondolunk, mi fog most történni, hogyan lesz. Számomra nagyon bátorító ez a történet és ennek a kijelentésnek az üzenete: Jézus megtartó. Megtartani a bajban levőt, a nehézségben levőt kell, aki megtartatásra szorul. De úgy Megtartó, hogy közben a földi élet sokféle nehézségei között megtartó Isten, mert ez a jel.

A megtartó olyan, mint amikor a gyermeket kezébe veszi az édesapa, vagy édesanya, amikor a gyermek bajban van, hihetetlen nehézségek között, talán sír is, de ha a szülő kezébe veszi, akkor megnyugszik. A körülménye még megmaradt, de megnyugszik. Tegnap mondta el az egyik édesanya a családos körben, hogy a nagyobbik lányuk már alig tudta elviselni, hogy szombaton is be kellett menni iskolába, teljesen ki volt, fizikailag és lelkileg is nagyon elfáradt. Egy gyermek is érezheti a nehézséget és a terhet, de milyen nagy ajándék, hogy megbeszélhette a szüleivel, ráadásul még az Úrral is.

Jézus eljövetelekor – ezt olvassuk a Bibliában, a Márk evangéliumában –, az Emberfiának a jele az égen meglátszik majd, mert eljön az Úr dicsőségben, hatalommal, akkor jön el az örökkévalóság, az új ég új föld szépsége és öröme, De addig a jel a földi körülmények, az alázat, a megalázó helyzetek, a szegénység, a szerénység, mert Jézus az ilyen emberekért, az ilyen bűnösökért jött, hogy megtartójuk legyen. A hívó emberek is ilyen bűnösök, csak már tudják, hogy van Megtartónk, Szabadítónk.

A pásztorok visszatértek és dicsőítették Istent, vissza a munkába, a bajok közé, mindabba, ami korábban is jellemezte őket, de már azzal a hittel, hogy csakugyan megszületett a Megtartó és nem is akárhogyan, jászolban. Ez volt a jel!

Imádkozzunk!

Magasztalunk mennyei Atyánk, hogy számunkra a karácsony ünnepe, annak szépsége is azt hirdeti, hogy micsoda szabadítást vittél végbe az Úr Jézus által. Magasztalunk, hogy ő a szabadító, a megváltó, a megtartó. Köszönjük Urunk, hogy az ő isteni személye ilyen gazdag és imádunk téged, hogy ez a hatalmas isteni személy mégis ilyen egyszerűen jött el, alázatosan. Magasztalunk Atyánk, hogy az Úr Jézus megalázta magát és engedelmes volt a halálig, a keresztfa haláláig, ebben van a mi váltságunk. Köszönjük Urunk, hogy ezt fogadhattuk el, amikor hozzád tértünk, elfogadtuk a kegyelmet. De kérjük, segíts, hogy a hívő életünk sokféle próbái, a kísértések, nehézségek, bajok idején merjük hinni, hogy ő ugyanúgy megtartó, szabadító. Atyánk, magasztalunk, hogy az Úr Jézus nemcsak a bűnünket vette el, hanem a bűneset utáni élet sokféle életkörülményét is átélte, hogy abban is szabadulást szerezzen számunkra. Segítség nekünk Urunk ezt látni, hinni. Add Urunk, hogy jusson eszünkbe a jel. Imádunk, hogy a kereszt is állt, köszönjük, hogy a sír is nyitott és magasztalunk, hogy karácsonykor különösen is láthatjuk, hogyan született meg az Úr Jézus. Imádkozunk Urunk azokért, akik most vannak nagyon nehéz körülmények között, testi, vagy lelki nehézségben, akik betegek, talán halálos betegek. Kérjük Urunk, állj melléjük, ők is hadd tapasztalják meg, milyen a te megtartó szereteted. Arra is kérünk Urunk, hogy merjünk másoknak beszélni rólad. Add Urunk, hogy a családban is merjük elmondani, milyen a mi Megváltónk. Hiszünk Urunk, hogy te bármikor tudsz szabadulást adni. Kérjük áldd meg a gyermekek szolgálatát a 10 órás istentiszteleten, add, hogy ők is megértsék a te igéd bátorítását, vigasztalását. Köszönjük Urunk, hogy nekünk boldog karácsonyunk lehet és békés, mert az Úr Jézus békességet és boldogságot szerzett nekünk. Imádkozunk népünkért, adj a mi népünknek is hozzád térést. Bárcsak a mi népünk is a szegénységben megértené, hogy tőled való az igazi gazdagság. Könyörülj meg azokon, akik gazdagok a mi népünk között, hogy segítsék a szegényeket. Adj a vezetőinknek is bölcsességet, kérünk. Adj nekik pihenést is az ünnepek alatt. Add, hogy bölcsen tudják vezetni az ország népét. Köszönjük, hogy a te kegyelmedből ez is lehet.

Ámen.